Dosarul nr. 1-91/2020
1-20003713-12-1-13012020

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

16 mai 2024 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Radu Grecu
Grefierilor Marcela Rodideal, Valeria Baeșu, Veaceslav Soltan Valentin Titica, Rovelia Rudi
cu participarea:
Procurorilor Irina Codreanu, Galina Balan, Ludmila Răilean
Apărătorului Tatiana Lepădatu, Adrian Berezovschi
Inculpatului Andrei Drăgan
Părții vătămate minore Maxim Datii
Reprezentantului legal al părții vătămate minore Datii M. Oleg Datii
În lipsa:
Părții vătămate Ion Pascari

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și art. 80[1] din Codul penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Drăgan Andrei, născut la *****, IDNP: *****, cetățean al Rep. Moldova, originar şi înregistrat la domiciliu în *****, la moment se deține în Penitenciarul nr. 3 Leova, cu studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreţinere, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidenţa medicului psihiatru și la evidența medicului narcolog şi cu antecedente penale, condamnat prin:

- *Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) 14.02.2020 în baza art. 186 alin. (2) lit. d) și art. 187 alin. (2) lit. b) și f) din Codul penal cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) din Codul penal la închisoare pe un termen de 2 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) din Codul penal a fost suspendată executarea pedepsei aplicate pe un termen de 2 ani;*

- *Sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) 21.06.2022 în baza art. 171 alin. (3) lit. b), art. 186 alin. (2) lit. d) şi art. 187 alin. (2) lit. b) şi f) din Codul penal cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) din Codul penal la închisoare pe un termen de 12 ani 6 luni cu executare în penitenciar de tip închis. Sentința fiind menținută fără modificări prin decizia Curții de Apel Cahul din 17.05.2023,*

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și f), art. 187 alin. (2) lit. e) și f) și art. 208 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzelor: 13.01.2020 – 16.05.2024.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Drăgan Andrei**, 14.11.2019, în jurul orelor 14:00 - 14:30, Drăgan Andrei, aflându-se pe terenul de joacă situat în fața blocului locativ din str. Albișoara 80/6, din mun. Chișinău, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, l-a amenințat cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătate, după care în mod deschis, a sustras de la minorul *****, a.n. *****, telefonul mobil de model „*****”, cu numărul de IMEI *****, în care se afla încorporată cartela SIM cu nr.*****, au însușit telefonul mobil și boxele, ce aparțin cet. Pascaru Ion, a.n. *****, după care cu bunurile sustrase s-au deplasat într-o direcție necunoscută, astfel, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2100 lei.

De către organul de urmărire penală, acţiunile lui **Drăgan Andrei** au fost încadrate juridic conform art. 187 alin. (2) lit. e) și f) din Codul penal – jaful, adică *„sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

1.2. Tot el, la Tot el, la data de 14.11.2019, în perioada de timp de la orele 14 și 00 min, până la orele 14 și 30 min, Dragan Andrei a.n 2000, în timp ce se afla împreună cu cet. ***** a.n *****, pe terenul de joacă situat în fața blocului locativ din str. Albișoara 80/6, din mun. Chișinău, la determinat pe ultimul să comită o infracțiune prin instigarea de a sustrage a boxele de care se folosea cet. *****, a.n *****.

De către organul de urmărire penală, acţiunile lui **Drăgan Andrei** au fost încadrate juridic conform art. 208 alin. (1) din Codul penal – adică *„atragerea minorilor la activitate criminală sau determinarea lor la săvârşirea unor fapte imorale, adică, atragerea minorilor la activitatea criminală sau instigarea lor la săvârşirea infracțiunilor”*.

1.3. Tot el, 16.11.2019, aproximativ la orele 17:50, împreună și prin înțelegere prealabilă cu minorul *****, anul nașterii 08.07.*****, aflându-se pe bd. Dacia 5, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, intenționat a sustras, în mod deschis, de la minorul ***** un telefon mobil de model *****, în valoare de 1670 lei, apoi cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate, *****, o daună materială în valoare considerabilă în sumă totală de 1670 lei.

De către organul de urmărire penală, acţiunile lui **Drăgan Andrei** au fost încadrate juridic conform art. 187 alin. (2) lit. b) și f) din Codul penal – jaful, adică *„sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârşită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporţii deosebit de mari”*.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Drăgan Andrei** a înaintat o cerere olografă și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaşte în totalitate fapta indicată în rechizitoriul întocmit, recunoaşte vina în săvârșirea infracțiunii incriminate şi se căieşte de fapta comisă.

2.2. În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaşte vina.

La fel, apărătorul Lepădatu Tatiana, care acționează în interesele inculpatului **Drăgan Andrei** în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat, în ședință de judecată nu a ridicat obiecţii cu privire la admiterea cererii inculpatului.

2.3. Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Astfel, reieșind din raţiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererilor înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

3.1. Inculpatul **Drăgan Andrei**, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat :

Episodul din 16.11.2019

La data de 16.11.2019 spre seară era cu ***** pe bd. Dacia din mun. Chișinău, atunci a sustras de la ***** un telefon de model *****, telefonul l-a vândut iar banii i-a cheltuit.

Episodul din 14.11.2019

La data de 14.11.2019 se afla pe str. Albișoara cu Braghiș, pe la amiază s-a apropiat de Pascaru și împreună cu Braghiș au sustras un telefon mobil și boxe, pe acestea le-a vândut iar banii i-a cheltuit împreună cu Braghis, a cauzat părții vătămate 2100 lei.

La întrebările apărătorului a menționat că la Cahul are o sentință de condamnare pe un termen de 12 ani jumătate, dar nu cunoaște dacă este definitivă. Se căiește sincer de cele comise.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

4.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

4.2. În corespundere cu art.93 alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

4.3. În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4.4. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul **Drăgan Andrei** își recunoaşte vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează:

<u>Cauza penală nr. 2019421746</u>

- *Declarațiile părții vătămate* ***** *Oleg* precum că la 16.11.2019 el se juca în curtea blocului locativ situat pe adresa mun. Chișinău, bd. Dacia 5, împreună cu prietenul său ***** a.n. *****, unde la un moment dat de el s- a apropiat două persoane necunoscute, care l-au întrebat cât este ora. Atunci el a scos telefonul din buzunar, și în acel moment acele persoane i-au zmuls telefonul din mână și au fugit, spre blocul locativ nr. 7 de pe bd. Dacia. El la măcel moment i-au urmărit vizual, după care a mers acasă și i-a comunicat tatălui său despre cele întâmplate (f.d. 13);

- *Declarațiile martorului Datii Oleg* *****precum că la începutul lunii noiembrie 2019 data precis nu și-o amintește a procurat un telefon mobil de model „***** 7 A” la prețul de 1670 lei. După aceea a transmis telefonul către fiul său, ***** a.n. *****, pentru a se folosi de el, la școală, sau la plimbare, pentru a cunoaște cu certitudine unde se află el. La 16.11.2019 în jurul orelor 17.00 min, Maxim a ieșit afară să se joace în curtea blocului locativ. Peste ceva timp, aproximativ la orele 18:00 min, *****a intrat în casă speriat și a comunicat că i-a fost sustras telefonul mobil. Imediat a coborât jos în curte unde se juca el, la acel moment a observat mai

mulți copii ai vecinilor, cu care se jucase el. Tot atunci l-a întrebat cum i-a fost sustras telefonul, unde *****i-a povestit precum că în timp ce se juca, de el s-au apropiat doua persoane de gen masculine, necunoscute lui, care au început a discuta cu el. Respectiv *****a intrat în contact cu ei, și a început o discuție între dânșii, după care la un moment dat Maxim a scos telefonul din buzunar, și au început a asculta muzică. în timp ce ascultau muzică, unul din acele persoane, discuta cu *****, sustrăgându-i atenția, și la acel moment al doilea i-a sustras telefonul mobil din mână și au început a fugi ambii. *****a strigat în adresa lor însă nimeni nu s-a oprit pentru a-i restitui telefonul mobil. După cele declarate de către *****, a încercat să verifice împrejurimile însă careva persoane suspecte nu a văzut, și imediat a sunat la poliție comunicând despre cele întâmplate. Menționez faptul că telefonul respectiv l-a procurat la prețul de 1670 lei, iar în urma acțiunilor persoanelor necunoscute lui, i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în valoare totală (f.d.15);

- *Plângerea cet. Datii Oleg din 19.11.2019* despre acțiunile pretinse a fi ilegale ale persoanele necunoscute exprimate prin sustragerea de telefon mobil, cu cauzarea unei daune materiale considerabile (f.d. 6);

- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.11.2019* în care au fost consemnate rezultatele cercetării locului unde a fost săvârșită infracțiunea, bd. Dacia 5, mun. Chișinău (f.d. 17);

- **Corp delict**: Telefonul mobil de model „*****”, ridicat și recunoscut drept corp delict prin ordonanța din 05.12.2019 (f.d. 33).

Cauza penală nr. 2019021663

- *Declarațiile părții vătămate Pascaru Ion* ***** care a comunicat că ***** a.n *****, este feciorul lui. Tot el a declarat că la 14.11.2019, a fost anunțat de către mătușa sa Vreme Nina, despre faptul că fiul său ***** a venit de afară plângând, anunțând că i-a fost furat telefonul de doi minori, iar ora când l-a anunțat a fost 14 și 10 min. Tot el a declarat că după aceasta a telefonat pe telefonul fiului său dar nu răspundea nimeni. A mai declarant că la orele 17 și 50 min, l-a apelat pe fiul său la telefon dar a răspuns altcineva, a vorbit neclar și a solicitat să-i fie restituit telefonul mobil. De asemenea el a mai declarat că fiul său *****, i-a comunicat că ei se aflau în fața blocului locative din str. Albișoara 80/6, pe terenul de joacă împreună cu un prieten de al lui. Tot el a declarat că fiul i-a mai comunicat că ulterior de ei s-au apropiat doi minori cu vârstele de 8 și 9 ani, care au stat cu ei și au ascultat muzică, iar când bateria la boxă a început să se descarce, a dorit să ia boxa dar unul din acei minori, i-a smuls telefonul din mina, dar a solicitat-o înapoi, ca până la urmă le-a luat și boxa și au fugit într-o directive necunoscută (f.d. 28);

- *Declarațiile martorului Braghiș Tatiana* care a comunicat că ***** a.n *****, este fiul ei. A mai declarant că a fost plecată peste hotarele RM, iar cei trei copii ai săi i-a lăsat cu fratele ei, iar din motivul că nu avea grijă de ei, copii au fost luați la internat. De asemenea a mai declarat că la 18.11.2019 în timp ce se afla la domiciliu a fost telefonată de către angajații poliției care i-au comunicat să se prezinte la sectorul de poliție și care ulterior i-au comunicat că feciorul ei ***** a furat un telefon mobil, iar acesta ulterior i-a recunoscut faptul (f.d. 33);

- *Declarațiile martorului minor* ***** care a declarat: că locuiește pe adresa sus indicată și învață în clasa 6 la Liceul Internat “***** 10 din mun. Chișinău. La data de 14 noiembrie 2019, în jurul orelor 15.00, împreună cu un băiat cu care prietenea pe nume Drăgan Andrei, acesta din câte cunoaște are vârsta de 19 ani, s-au dus la terenul de joacă situat în fața blocului de pe str. Albișoara 80/6, mun. Chișinău. Acolo s-au apropiat de doi băieți cu vârsta de aproximativ 6 și 7 ani. Tot el a mai declarant că cu băieții ceia nu au făcut cunoștință însă au început discuția cu ei.

Tot el a declarat că atunci a văzut că unul dintre acești băieți avea în mâna un telefon mobil de model „*****”, de culoare albastră și o boxă de culoarea pe care nu o ține minte. Pe terenul de joacă au stat cu băieții respectivi timp de aproximativ 5 minute și în timpul acela Dragan Andrei a cerut de la băiatul care avea în mână telefonul mobil să i-a telefonul pentru ca să schimbe altă muzică, acesta după ce a luat telefonul mobil i-a zis să fugă, atunci el a luat repede de pe scaun boxele care se aflau și au fugit cu prietenul în tufiș, iar de acolo s-au dus spre Piața Centrală ca să vândă telefonul mobil. Au ajuns la piață și acolo a întrebat de doi romi dacă doresc să cumpere un telefon mobil de model “*****”, la prețul de 600 lei pe care i-a luat Andrei. A mai declarat că el boxele le-a schimbat pe căști „airpots”. Pe acei doi romi nu-i poate descrie câți ani aveau și în ce erau îmbrăcați, însă dacă i-ar vedea ar putea să-i recunoască. După aceasta s-au dus acasă la prietenul său Dragan Andrei, care locuia la casă pe pământ, strada căreia nu o cunoaște și s-a culcat să doarmă. A mai declarat că cu banii primiți de la telefon au ' procurat produse alimentare (f.d. 78);

- *Declarațiile martorului minor ***** Ion*, care a comunicat că la data de 14.11.2019 în jurul orelor 14:00- 14:30, el se afla cu un prietenul său pe nume Roșea ***** pe terenul de joacă din fața blocului situat pe str. Albișoara 80/6 ap. 39, mun. Chișinău, acolo de ei s-au apropiat băieți unde unul dintre aceștia era de vârstă de 18 ani și statură mai mare, nu cunoaște vârsta, deoarece ei singuri i-au spus-o când au făcut cunoștință cu el și cu prietenul său *****. A mai declarat că numele acelui băiat mai mare el nu poate spune din motiv că el i-a comunicat când s-au apropiat de ei că îl cheamă băiețelul. După semnalmente poate spune că acel băiat mai mare era cu înălțimea de aproximativ 1 m.50 cm -lm.55 cm, culoarea părului neagră, cu ochii de culoarea sură, sprincene negre, dese și semi late. Forma nasului obișnuită, buzele forma medie. Acesta avea o alunică pe bărbie, lângă ochiul drept puțin spre ureche acesta avea un semn (cicatrice). în ce era îmbrăcat la momentul acela acesta el nu poate spune, deoarece nu ține minte. Tot el a mai declarat că cel de al doilea băiat era de vârsta 12 ani, tot el i-a spus vârsta lui când a făcut cunoștință așa cum i-a spus primul băiat. După semnalmente poate spune că, acel băiat mai mic era cu înălțimea de aproximativ 1 m.30 cm -lm.40 cm, culoarea părului șaten, cu ochii de culoarea închisă, sprincene de culoare cafenii, medii. Forma nasului obișnuită, buzele forma puțin late. Acela din câte ține minte nu avea pe față careva semne. în ce era îmbrăcat la momentul acela acesta el nu poate spune, deoarece la fel nu ține minte. Când acei doi băieți s-au apropiat de el și de prietenul lui, ei i-au întrebat cum îi cheamă, unde ei le-a răspuns, însă unul dintre acei băieți care era mai mare a comunicat că îl cheamă băiețelul și are 18 ani, dar cel mai mic nu le-a spus numele lui însă a spus că el are 12 ani. Nici el nu i-a întrebat cum îi cheamă. A mai declarat că, în momentul când de el și de prietenul lui s-au apropiat acei doi băieți, el cu prietenul său ***** ascultau cântece la telefonul său mobil de model „*****”, cu nr. de IMEI:*****, în care era incorporată cartela SIM cu nr. *****, și boxa de culoare albastră deschis, modelul care la momentul actual nu poate să comunice, ea se afla lângă ei amplasată pe scaunul de afară unde și se aflam. Când acei doi băieți s-au apropiat de el și de prietenul său, unde cel mai mare băiat i-a spus că, dacă nu o să-i dea telefonul său mobil el ar să îl bată și în momentul acela fără ca el să-i dea telefonul mobil lui în mână, acel băiat mai mare i-a sustras telefonul mobil din mână cu forță și i-a cerut să se ducă cu el. Unde băiatul mai mare sus indicat i-a spus să meargă cu ei dacă vrea ca să-i dea înapoi telefonul mobil și el a mers cu ei, cu scopul ca să-i întoarcă telefonul mobil înapoi, însă acela l-a mințit să meargă cu ei de la teren puțin în fața lateral a blocului, ca să nu fie vizibil ce fac ei. A mai declarat că, în momentul când băiatul cel mai mare i-a smuls din mână cu forță telefonul mobil cel mai mic băiat, a luat fără voia sa boxa de pe scaun. El văzând că și boxa sa a fost luată fără voia sa i-a cerut celui băiat ca să i-o

dea înapoi, însă acesta nu i-a dat-o dar i-a spus ca el să meargă cu ei și să- i asculte dacă nu vreau să se bată. De asemenea a mai declarat că s-a speriat că băiatul mai mare ar să îl bată și de aceea a fost de acord ca să meargă cu ei de pe terenul de joacă și credea că ei ar să îi întoarcă înapoi telefonul său mobil și boxa. A mai declarat că ulterior au mers puțin spre partea laterală a blocului și acolo când au ajuns acei doi băieți au fugit înainte spre direcția străzii *****Zaichin, iar el a strigat din urma acestora ca să se oprească și să îi dea telefonul mobil cu boxa sa, însă ei nu s-au oprit și nici nu s-au întors. Tot el a mai declarat că nu ține minte cum a căzut el jos, nu poate spune că a căzut jos de la aceea că a fost îmbrâncit de către unul dintre acești doi băieți sau a căzut în momentul când a încercat să fugă după ei ca să îi dea înapoi telefonul mobil și boxele (f.d. 38-39);

- *Declarațiile martorului minor Roșca* ***** *****, care a comunicat că în toamna anului 2019, data și luna precis nu își aduce aminte, se afla pe terenul de joacă situat în fața blocului locativ din str. Albișoara 80/6, din mun. Chișinău, împreună cu colegul său de clasă ***** a.n *****. Menționează că ***** avea asupra sa un telefon mobil, dar nu își aduce aminte ce model, precum și o boxă muzicală și în timp ce se jucau ascultau și muzică. A mai declarat că între timp nu își aduce aminte ce oră era, dar era după orele de lecții, de ei s-au apropiat doi băieți lui necunoscuți primul din ei, avea vârsta de aproximativ 18-19 ani, statură medie, corpolență medie, îmbrăcat într-o haină de culoare neagră cu glugă, care era pusă pe cap, pantaloni ce culoare aveau nu își aduce aminte. De asemenea el a mai declarat că dacă l-ar vedea probabil l-ar recunoaște. Cel de al doilea băiat avea vârsta de aproximativ 8-9 ani, îmbrăcat în haine de culoare albastră, pantaloni de culoare închisă, dacă l-ar vedea l-ar recunoaște probabil. Nu își aduce aminte cum ei se adresau unul către celălalt. La fel el a mai declarat că băiatul cu vârsta de 18-19 ani, a luat telefonul mobil de care se folosea colegul său *****, care se afla pe scaun fără permisiune și a vrut să puie un cântec. între timp *****a cerut de la el telefonul mobil pentru a pune el muzică și astfel i-a luat telefonul din mina acelui tânăr. Ulterior în timp ce *****căuta muzică prin fișierele telefonului băiatul de 18-19 și-a adus aminte un cântec și i-a luat Iară permisiune telefonul din mina lui Mihai, la ce *****i-a comunicat să-i restituie telefonul dar el nu reacționa și nu-i restituia telefonul mobil. După aceasta băiatul sus menționat i-a comunicat lui și lui *****să facă o întrecere, adică el cu *****și cei doi să se ia la întrecere cine mai repede aleargă, la ce ei au refuzat. Ulterior băiatul cel mic a luat tară permisiune boxa, în timp ce băiatul cel mare avea în mina telefonul mobil și ambii au început să fugă spre stadion. Ulterior ei au încercat să fugă după ei, dar nu i-au ajuns, ulterior au plecat fiecare pe la casele lui și au povestit părinților despre cele întâmplate (f.d. 56-57);

- *Proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 29.07.2020*, prin care a fost recunoscut cet. Drăgan Andrei, de către cet. ***** (f.d. 65-66);

- *Proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 29.07.2020*, prin care a fost recunoscut cet. Drăgan Andrei, de către cet. Roșea ***** (f.d. 62-63);

- *Proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 02.09.2020*, prin care a fost recunoscut cet. Drăgan Andrei, de către cet. ***** (f.d. 79-80).

4.5. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

4.6. La caz, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând

de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

4.7. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

4.8. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

4.9. Prin urmare, instanţa statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă administrate, care denotă comiterea faptelor infracţionale de către inculpat la caz, aceasta a recunoscut vinovăţia în comiterea acestei fapte şi a oferit declaraţii în şedinţă de judecată, iar în acest sens, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acestuia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţa acestei speţe, informaţia obţinută şi furnizată de **Drăgan Andrei** este aceiaşi cu cea stabilită de instanţă, nu afectează esenţial probatoriul în cauzele penale, ci *a contrario* demonstrează suplimentar cert faptele incriminate acestuia, care a fost demonstrată prin restul mijloacelor de probă.

Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitorii şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de **Drăgan Andrei**, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptei infracţiuniilor, certitudinea comiterii acesteia nemijlocit de către persoana acuzată, precum şi săvârşirea de către acesta cu vinovăţie şi scop de cupiditate.

Or, aceasta atât în şedinţă de judecată, cât şi la urmărirea penală şi-a menţinut această poziţie consecventă, prin care a recunoscut fapta comisă de acesta şi a acceptat să relateze despre modul comiterii şi timpul săvârşirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaşte evenimentele.

4.10. Mai mult ca atât, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracţionale cu vinovăţie, pe care ultimul a recunoscut-o, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

4.11. În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

4.12. Astfel, conform ordonanțelor de punere sub învinuire şi a rechizitoriilor, acțiunile lui **Drăgan Andrei** au fost încadrate juridic în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și f), art. 187 alin. (2) lit. e) și f) și art. 208 alin. (1) din Codul penal, pentru faptele incriminate în actele de acuzare.

4.13. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

4.14. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpatul recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 187 alin. (2) din Codul penal (c/p nr. 2019021663 şi 2019421746)

5.1. Instanţa constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. 187 din Codul penal, care în speţă este format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar în plan secundar din relaţiile sociale cu privire la inviolabilitatea sănătăţii victimelor.

Obiectul material al infracţiunilor în cauză îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor, fiind descrise supra şi relevate din cele declarate de părţile vătămate.

În şedinţă de judecată s-a mai confirmat provenienţa bunurilor de la victime care au fost recunoscute şi au corespuns după descriere cu cele indicate în actul de sesizare şi cu cele relatate de părţile vătămate.

În subsidiar, conform art. 459 alin. (5) (art. 288 alin. (5) în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie *****) din Codul civil, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv banii, iar conform art. 455 (art. 285 în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie *****) din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii

individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.

Prin urmare, bunurile sustrase reprezintă lucruri susceptibile apropierii individuale, în privinţa căruia victimele îşi exercitau dreptul de proprietate şi posesie, fiind bunuri mobile, care în rezultat constituie obiectul material al infracţiunii.

Cu referire la *victima* infracţiunii, aceasta este reprezentată de persoana fizică căreia i-a fost cauzat un prejudiciu material, adică de către părțile vătămate, care se atestă prin probele enunţate recent şi o confirmă personal partea vătămată, fiind recunoscute în acest sens oficial.

5.2. Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate inculpatului, instanța de judecată subliniază că aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil în privinţa părților vătămate; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, şi d) modul deschis.

Cu referinţă la fapta prejudiciabilă, instanţa relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi imposedarea, care prespune trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă fenomenul luării bunurilor.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanţa reţine legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relaţiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esenţa caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecinţă, obiectul juridic alături de obiectul material condiţionează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporţia reducerii masei patrimoniale a părții vătămată a fost direct proporțională cu creşterea masei patrimoniale a făptuitorului.

De asemenea, imputarea prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin sustragere presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre acesta şi luarea ilegală şi gratuită.

În continuare, stabilirea modului deschis în acest caz a întrunit ambele criterii atât subiectiv cât şi obiectiv şi s-a realizat în opinia instanţei, pe observate pentru părțile vătămate, care au declarat expres acest lucru.

Subsecvent, instanţa mai detaliază că urmările au survenit în volum deplin şi mai concretizează că potrivit trăsăturilor laturii obiective pentru comiterea infracțiunii de jaf, s-a întrunit criteriul subiectiv în convingerea inculpatului, or acesta a acţionat vădit pentru cei din jur şi anume faţă de părțile vătămate cu intenția de a produce urmările prejudiciabile, iar criteriul obiectiv s-a realizat prin apariţia victimelor în vizorul inculpatului.

În concluzie, instanţa statuează că infracţiunea de jaf, în speţă face parte din rândul infracţiunilor materiale, care s-a consumat, inculpatul reuşind să dispună de bunuri după propria dorinţă, ceea ce întregeşte latura obiectivă a infracţiunii date.

Cu referire la *prejudiciul considerabil*, instanţa atestă că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Astfel, din materialele dosarului penal, instanţa a stabilit cert prezenţa caracterului considerabil al prejudiciului cauzat lui părților vătămate prin mijloacele de probă administrate în faza urmăririi penale şi cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată.

5.3. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de jaf este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat și determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra* denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunilor de către inculpatul **Drăgan Andrei**.

Subsecvent, prezenţa intenţiei directe a fost determinată şi de alte acţiuni evident premeditate, care nu pot fi executate în absenţa aspectelor volitive şi intelective ale acestui semn, or, inculpatul **Drăgan Andrei** a efectuat acţiuni concrete în scopul sustragerii bunurilor altor persoane, pentru a le folosi după propria năzuinţă şi anume a aplicat violenţă nepericuloasă pentru viața și sănătatea victimelor, a luat bunurile şi a dispus de bunurile date, până la stabilirea şi ridicarea lor de către organul de urmărire penală.

Concomitent, instanţa nu a constatat semne care ar infirma prezenţa scopului de cupiditate la săvârşirea infracţiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorinţa inculpatului de a beneficia de bunurile sustrase, de a le trece în posesia sa or a altor persoane, neavând intenţia folosirii temporare a bunurilor, circumstanţe realizate în speţă şi iterate *supra*.

5.4. Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că inculpatul **Drăgan Andrei** este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârşirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 208 alin. (1) din Codul penal (c/p nr. 2019021663)

6.1. Instanța reține că, art. 208 alin. (1) din Codul penal, prevede pedeapsă penală pentru fapta de atragerea minorilor la activitatea criminală sau instigarea lor la săvârşirea infracţiunilor, precum şi determinarea minorilor la săvârşirea unor fapte imorale (cerşetorie, jocuri de noroc, desfrâu), săvârşite de o persoană care a atins vârsta de 18 ani.

Potrivit Doctrinei, articolul 208 stabilește răspunderea pentru acţiunile prejudiciabile ce constau în influența dăunătoare asupra minorilor. *Obiectul* infracţiunii analizate îl constituie interesele legitime ale copiilor, educarea și dezvoltarea lor ca personalitate

6.2. *Latura obiectivă* a infracţiunii în prezenta cauză penală a fost realizată de **Drăgan Andrei** prin atragerea minorului ***** la comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) din Codul penal, în următoarele circumstanțe: la data de 14.11.2019, în perioada de timp de la orele 14 și 00 min, până la orele 14 și 30 min, Dragan Andrei, în timp ce se afla împreună cu cet. ***** a.n *****, pe terenul de joacă situat în fața blocului locativ din str. Albișoara 80/6, din mun. Chișinău, la determinat pe ultimul să comită o infracțiune prin instigarea de a sustrage a boxele de care se folosea cet. *****, după care cu bunurile sustrase s-au deplasat într-o direcție necunoscută, astfel, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2100 lei.

Componența de infracțiune analizată este formală și momentul consumării se consideră săvârșirea propriu-zisă a acțiunilor de atragere a minorului în activitatea infracțională.

6.3. *Latura subiectivă* a infracţiunii prevăzute la art. 208 alin. (1) din Codul penal se exprimă, în primul rând, în vinovăţie sub formă de intenţie directă.

6.4. Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul penal, instanţa statuează că pentru infracţiunile prevăzute de art. 208 alin. (1) din Codul penal acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunilor a atins vârsta de 18 ani.

7.1. *Aşadar,* instanța de judecată consideră că **Drăgan Andrei** poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert că anume inculpatul **Drăgan Andrei** a săvârşit faptele pentru care a fost acuzat, conform încadrării juridice aduse la caz prin rechizitorii şi a comis-o cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

7.2. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului **Drăgan Andrei** în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și f), art. 187 alin. (2) lit. e) și f) și art. 208 alin. (1) din Codul penal, având în vedere faptul că în acțiunile acesteia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor.

7.3. În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazurilor şi a probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunilor în acţiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește temeiul real şi temeiul juridic pentru atragerea inculpatului la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

8.1. De către acuzatorul de stat, în dezbaterile judiciare a solicitat recunoașterea inculpatului **Drăgan Andrei** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) din Codul penal (c/p nr. 2019021663) cu aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal și de a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b) și f) din Codul penal (c/p nr. 2019421746) cu aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal și de a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 208 alin. (1) din Codul penal (c/p nr. 2019421746) cu aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal și de a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, pentru concurs de infracţiuni, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) al Codului penal, a-i stabili inculpatului **Drăgan Andrei**, o pedeapsă definitive pe un termen de 6 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

8.2. Apărătorul Lepădatu Tatiana, care acţionează în interesele inculpatului **Drăgan Andrei**, în dezbaterile judiciare a solicitat să fie stabilită o pedeapsă în cuantum minim cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1) din Codul penal.

8.3. Inculpatul **Drăgan Andrei**, a susținut cele spuse de avocatul său solicitând o pedeapsă mai blândă.

8.4. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

8.5. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă

infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

8.6. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura și durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpat, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

8.7. Privind gravitatea infracţiunilor săvârşite de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunile în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave și grave comise cu intenţie.

8.8. Totodată, instanța de judecată reține că **Drăgan Andrei** a comis infracțiunea în lipsa unor circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal şi în prezența circumstanţelor agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal - *săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară*.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Drăgan Andrei** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

8.9. În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 208 alin. (1) din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 850 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani și art. 187 alin. (2) din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale.

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată, ținând cont de vârsta tânără a inculpatului **Drăgan Andrei**, conducându-se de principiul umanismului, consideră necesar de aplicat prevederile art.70 alin. (3^1) Cod penal în privința acestuia, care stipulează că, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime.

8.10. În acest mod, în speță, în privința inculpatului **Drăgan Andrei** limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1) Cod penal se modifică pentru pedeapsa cu închisoarea, în cuantum maxim de până la *3 ani 4 luni* iar limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1) Cod penal se modifică pentru pedeapsa cu închisoarea, în cuantum maxim de până la *4 ani 8 luni*.

8.11. În acest context, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată *în vigoare la 2 august 2023*, a fost abrogat alin. (8) al art. 364^1 din Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80^1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și f), art. 187 alin. (2) lit. e) și f) și art. 208 alin. (1) din Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică

8.12. În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatei şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnată este doar aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, care este una echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită şi în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar

violarea lor este contracarată şi pedepsită, or inculpatul în mod cert a comis infracţiunea perturbând în ansamblu viaţa socială.

Astfel, raportat la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmării penale şi cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul său, permit instanţei de a concluziona şi faptul că corectarea şi reeducarea lui **Drăgan Andrei** este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate, or în acelaşi timp, inculpatul pe întreg parcursul procesului penal a demonstrat dorinţa de colaborare cu organul de urmărire penală, când a recunoscut fapta şi a detaliat modul comiterii, cât şi inclusiv în instanţă.

8.13. Aşadar, instanţa va aplica inculpatului **Drăgan Andrei** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) din Codul penal (c/p nr. 2019021663) ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 din Codul penal o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani fără amendă cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și f) din Codul penal (c/p nr. 2019421746) ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 din Codul penal o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani fără amendă cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) din Codul penal (c/p nr. 2019421746) ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 din Codul penal o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Respectiv, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, instanţa consideră necesar să-i fie aplicată lui **Drăgan Andrei** o sancţiune definitivă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) ani fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

8.14. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) 21.06.2022 **Drăgan Andrei** a fost condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. b), art. 186 alin. (2) lit. d) și art. 187 alin. (2) lit. b) și f) din Codul penal cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) din Codul penal fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

5.14. În acest context, instanța notează că prin prezenta sentință comiterea a unor fapte de către inculpatul **Drăgan Andrei** la 14.11.2019 și 16.11.2019, adică până la emiterea actului judecătoresc indicate supra, motiv pentru care consideră incidente aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) din Codul penal în speță.

5.15. Aşadar, conform art. 84 alin. (4) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă în cuantum de 6 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) 21.06.2022 în cuantum de 12 ani 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, stabileşte o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen 15 ani fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

5.16. De asemenea, instanţa relevă că pedeapsa aplicată urmează să fie pusă în executare din momentul pronunţării prezentei sentinţe cu includerea termenului executat de la data reținerii 04.01.2024 până la 16.05.2024.

Cu privire la măsura preventivă.

9.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

9.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, inculpatul şi apărătorul acestuia nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

9.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privinţa inculpatului **Drăgan Andrei** nu este aplicată o măsură preventivă.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

9.4. Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă / anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securităţii şi ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

9.5. Instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de învinuitul respectiv a unei măsuri preventive mai blânde, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al procesului penal, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive – arestul preventiv, inclusiv prin faptul eschivării directe a inculpatului, care poate în mod cert perturba asigurarea executării sentinţei.

9.6. La fel, instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este deja încălcat dreptul lui **Drăgan Andrei** la libertate şi siguranţă, prin prisma art. 5 al Conevnţiei, or privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, fiind aplicată printr-o sentinţă de condamnare şi are drept scop împiedicarea inculpatului de a se ascunde de organele de drept sau să comită alte infracţiuni, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul învinuitului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

10.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte, în privinţa cărora procurorul a solicitat păstrarea la cauza penală a mijloacelor materiale probă.

10.2. Cu referire la corpurile delicte şi alte mijloace materiale de probă, instanţa totuşi precizează că pe cauza penală nr. 2019421746 prin ordonanța organului de urmărire penală a fost recunoscut în calitate de corp delict: Telefonul mobil de model „*****” trimis spre păstrare părții vătămate Datîi Oleg.

10.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) şi 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte

chestiunea cu privire la corpurile delicte şi în acest caz, banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau *asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului* sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte *obiecte se predau proprietarilor legali*, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte *rămân în dosar pe tot termenul de păstrare* a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

10.4. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că corpul delict trimis spre păstrare părții vătămate urmează a fi trecut în proprietatea acesteia după rămânerea definitivă a sentinței.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

11.1. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul nu a solicitat încasarea mijloacelor băneşti în calitate de cheltuieli judiciare, iar acestea nu au fost invocate nici prin rechizitoriu.

Cu privire la acţiunea civilă.

12.1. În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul a solicitat admiterea acţiunii civile înaintate, apărătorul inculpatului cât și inculpatul nu s-au expus asupra acțiunii civile.

12.2. Respectiv, instanţa precizează că prin ordonanţa din 16.09.2019 c/p nr. 2019021663 (f.d. 17), Pascaru Ion a fost recunoscut în calitate de parte civilă în cadrul cauzei penale.

12.3. Instanța de judecată atestă faptul că partea vătămată Pascaru Ion a depus acțiune civilă prin care au solicitat încasarea de la **Drăgan Andrei** cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune a mijloacelor băneşti în sumă totală de 2 100 (două mii o sută) lei.

12.4. În alt context, cu referire la prejudiciul material invocat de partea vătămată Pascaru Ion, instanța notează că la caz nu există dubii privind existenţa acestuia, în contextul stabilirii certe a faptei infracţionale comise de către inculpatul **Drăgan Andrei**, ce denotă sub auspiciul tezelor enunţate *supra* că anume prin această infracţiune a fost produs prejudiciul şi între infracţiunea săvârşită şi prejudiciul reclamat există un raport de cauzalitate.

12.5. În continuare, în drept instanța reține că în conformitate cu art.219 alin.(1) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Conform alin. (2) pct. 3) şi 4) al aceleiaşi norme, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală şi repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

La fel, conform alin. (3) pct. 1) şi 2) al ultimului articol, prejudiciul material se consideră legat de săvârşirea acţiunii interzise de legea penală, dacă el se exprimă în cheltuieli pentru tratamentul părţii vătămate şi înmormântarea părţii vătămate, pe când în conformitate cu prevederile alin. (4) din articolul nominalizat, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

12.6. În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, acţiunea acivilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărârea

privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

12.7. Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Din prevederile alineatului (1) al art. 2025 din Codul civil reţinem că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

Concomitent, din articolul 2024 al Codului civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acţiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

12.8. Raționând prin prisma acestor texte de lege, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracţiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracţiunea săvârşită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudicul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voinţă a celui vătămat de a fi despăgubit.

În speţă, instanţa atestă solicitarea părţii civile de a restitui prejudiciul material cauzat, care constituie suma de 2 100 (două mii o sută) lei.

În aceste condiţii, fiind ascultate opiniile participanţilor la proces şi reieşind din materialele cauzei, instanţa a constatat vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii îndreptate împotriva apărătorul părții vătămate Pascaru Ion, totodată instanţa statuând în privinţa cauzării unui prejudiciu material în cuantumul invocat de partea civilă care până în prezent nu a fost restituit nici în natură, nici sub formă de despăgubire.

12.9. Instanța mai relevă că prejudiciul material solicitat de partea vătămată Pascaru Ion are o întindere determinată, iar caracterul cert al prejudiciului înseamnă că acesta este un prejudiciu sigur, s-a produs în realitate și poate fi evaluat, ceea ce impune ca acţiunea civilă să fie exercitată pentru repararea unui prejudiciu cuantificat, la caz fiind demonstrat cu certitudine prejudiciul material în rezultatul infracţiunii săvârşite.

Or, partea civilă a solicitat încasarea sumei în cuantum de 2 100 (două mii o sută) lei cu titlu de prejudiciul material cauzat prin infracțiune argumentând prin circumstanţe de fapt şi de drept motivul necesităţii încasării acestei sume, motiv pentru acţiunea respectivă va fi admisă integral.

13. Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a declaraţiilor inculpatului în faţa instanţei de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 70 alin. (3^1), 72 alin. (3), 80^1, 84 și 85 din Codul penal, 162, 221, 227-229, 329, 340, 364^1, 384, 385, 389 şi 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaşte vinovat **Drăgan Andrei** în comiterea infracţiunii prevăzute de 187 alin. (2) lit. e) și f) din Codul penal (c/p nr. 2019021663), se condamnă iar cu aplicarea art. 70 alin. (3^1) și

art. 80^1 din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Se recunoaşte vinovat **Drăgan Andrei** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și f) din Codul penal (c/p nr. 2019421746), se condamnă iar cu aplicarea art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Se recunoaşte vinovat **Drăgan Andrei** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) din Codul penal (c/p nr. 2019421746), se condamnă iar cu aplicarea art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, se stabileşte lui **Drăgan Andrei** o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) ani fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă și prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) 21.06.2022, stabileşte o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen 15 ani fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei cu închisoare în privinţa lui **Drăgan Andrei** se va calcula din momentul pronunţării prezentei sentinţe cu includerea termenului executat de la data reținerii 04.01.2024 până la 16.05.2024.

Se aplică în privinţa inculpatului **Drăgan Andrei**, măsura preventivă – *arestul preventiv*, pentru asigurarea punerii în executare a prezentei sentințe, până când aceasta va deveni definitivă.

Corpul delict: c/p nr. 2019421746, telefonul mobil de model „*****” ce se află spre păstrare la partea vătămată Datîi Oleg, rămâne în proprietatea acestuia din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată Pascaru Ion privind încasarea prejudiciului material cauzat în mărime de 2 100 (două mii o sută) lei se admite integral.

Se încasează din contul inculpatului **Drăgan Andrei** în contul părții vătămate Pascaru Ion cu titlu de prejudiciu material suma de 2 100 (două mii o sută) lei.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător **Radu Grecu**